

bliver fagligt begrundet. Altså det er ikke meningen, at man bare skal tage ud i verden uden noget formål, hvis man skal gøre det som et led i sin uddannelse. Det er, kunne man sige, ligesom når Folketingets udvalg en sjælden gang finder på at rejse ud; så skal der også være et velbegrundet formål med det. Det skal ikke bare være folketingssturisme.

Det er også vigtigt, at danske uddannelser vinder anerkendelse i udlandet. Det kan ikke klares ved, at man går ind og laver ensrettingsprogrammer, hverken på verdensplan eller i EU. Det har der været en del diskussion om. Tværtimod mener vi, at det er vigtigt, at man fastholder, at der er forskellige uddannelser, og at der også er forskellige måder at tackle uddannelsesproblemer på i forskellige lande.

Men ligesom Danmark laver handelsaftaler med andre lande, er det også godt og udmærket, at man laver uddannelsesaftaler om, hvilke uddannelser der gensidigt kan respekteres og anerkendes, og at man over for modparten beskriver, hvad vi lægger i de forskellige uddannelser.

Derfor er det udmærket, at den homepage, som bl.a. ministeren omtalte, at den internationale database bliver beskrevet, så alle lande kan læse, hvad forskellige danske uddannelser står for, sådan at man hurtigt kan få en oplysning, hvis der er en fra Danmark, der søger en uddannelse eller søger uddannelse i et andet land eller arbejder i et andet land, at man da kan få at vide, jamen denne uddannelse dækker det og det. Tilsvarende skal vi have mulighed for at læse, hvad andre landes uddannelser dækker.

Det er en langt bedre vej at gå end at forsøge på at lave ensrettingsprogrammer, hvad enten det er på FN-niveau eller det er på EU-niveau. Det er ikke den vej, vi skal gå. Vi skal lige præcis anerkende den forskellighed, som er nødvendig, for at også verdenssamfundet kan udvikle sig. Og dér mener jeg så, det er vigtigt, at regeringen også er med til at sætte en stopper for de forsøg, der har været fra EU's side, på at lave ensretninger bl.a. med hensyn til bedømmelsessystemer og fælles kriterier.

Det er utrolig vigtigt, at vi forstår, at vi lever i en multikulturel verden, som i høj grad også er blevet en del af den danske hverdag, ikke kun for dem, der rejser ud. Det må naturligvis indgå i alle aspekter, og uanset om man uddanner sig til pædagog, sygeplejerske, jurist eller slagter, er man nødt til at kende til andre folkeslag, andre folkeslags kulturer og forskellige kultursociolo-

giske problemstillinger. Det er ikke kun noget, der kan beskues udefra, men det bliver en del af hverdagen, og vi skal opleve det både som en del af hverdagen og ved at komme ud og se, hvordan andre mennesker lever.

Jeg tror, hvis vi skal snakke sammen om at løse nogle af de problemer, der er på verdensplan – krige, hungersnød og miljøkatastrofer – at den fælles kultur og den fælles forståelse af, at vi lever i en multikulturel verden, er utrolig vigtig, og det er vigtigt, at det også gennemsyner vores uddannelsessystem.

Derfor synes vi, det er positivt, at man nu lægger op til, at der skal komme en redegørelse og en strategi fra ministeren på dette her område. Derfor er vi også med på den foreslåede dagsorden.

Addi Andersen (CD):

Som parti er CD solidt forankret i det internationale aspekt, og det indgår med stor vægt i partiets formålsbestemmelse. Vi har den holdning, at der kun er én fare for dansk identitet, og det er, at vi selv glemmer vores sprog, historie og værdigrundlag. Uden at sætte noget som helst spørgsmålstejn ved betydningen af det internationale aspekt på alle leder og kanter hører det dog også med, at uden eksistensen af nationer er ordet international meningsløst. Det betyder jo netop mellem nationer.

Det internationale samfund er jo ikke som en verden, hvor alting blandes sammen i én stor gryde, og hvor målet er at nedbryde den nationale egenart. Tværtimod kan man sige, at fortlørlighed og sikkerhed i egne forhold som sprog, historie osv. er nødvendig for at kunne være åben over for det, der er nyt og anderledes. Det internationale ligger i forlængelse af det nationale. Åbenhed og nysgerrighed er den første dør til, at en befolkning får lyst til at skaffe sig viden, få kontakt og komme ud at se og møde de andre eller modtage dem her.

Det kan uddannelsessystemet medvirke til lige fra børnehaveklassen, og hele vejen igennem spiller det en væsentlig rolle for, at vi kan agere aktivt og kvalificeret i det internationale samfund, hvor nationer både konkurrerer med hinanden og udveksler ny viden og erkendelse, men hvor man også samtidig stræber efter at overholde en række fælles hensyn som f.eks. menneskerettigheder, fred og beskyttelse af det globale miljø. Vi er nødt til fra barnsben at lære at zappe mellem de nationale og internationale kanaler i vort eget modtage- og sendeapparat.